

הערב באולם!
ספורט למשפחה,
החל מהשעה
20:00,
באחריות רונן
ונסיה לבנה

קיבוץ יד מרדכי
דף מזכירות מס' 1265
31.10.13

בתאריך 3.11, יום א',
המרכול יהיה סגור לרגל
ספירת מלאי.
מסרה: שרה כהן

הדף מופץ בדואר ובדוא"ל

.....עריכה והבאה לדפוס: שאולי סנקר.....

עדכון מהמרפאה

עוד שבועיים בהם ניאלץ להסתפק בחצי משרה של סמדר במרפאה בתקווה שמאמצע חודש נובמבר ימצא הפתרון של חצי משרה נוספת ונוכל לפרסם שעות קבלה קבועות של האחות. לתשומת לבכם שעות קבלת הרופא לא השתנו.

שעות קבלת האחות במרפאה בשבוע הקרוב 3.11 עד 8.11

יום א' 3.11	7.45 - 15.00
יום ב' 4.11	7.45 - 15.00
יום ד' 6.11	7.45 - 9.45
יום ו' 8.11	8.00 - 10.00

מסרה: ניצה רינת בשם צוות המרפאה

המרוץ למיליון – זה קורה...

בשבת הקרובה (2.11) יצאו 9 זוגות ליום של מרוץ מטורף ביד מרדכי! ההזנקה מהאנדרטה בשעה 08:30 – כולם מוזמנים!

ניתן יהיה לעקוב אחר הזוגות לאורך כל היום.
אז עכשיו נשאר רק לדעת מי עלה על המטוס???

חברי יד מרדכי שלום,

רצינו להודות על שיתוף פעולה יוצא מן הכלל בערב:

"סיכוי לגעת שוב" משירי איל ענבר

הערב נערך במועדון גברעם ב24.10. הערב כולו היה מרגש מאוד בזכות השירים המיוחדים של איל ואיל עצמו. בזכות ההתגייסות הבלתי רגילה של חברי יד מרדכי מכל הגילאים, ביניהם משפחתו של איל, בני נעורים, בני כיתתו והרבה אנשים מוכשרים מקיבוצכם שתרמו בכתביה שירה ונגינה. מרגשת העובדה שקשרים קטנים מתחילים שוב להירקם בין שני הישובים (הוותיקים באזור) לאחר שנים רבות של ריחוק.

כל מי שנכח בערב יצא ממנו נרגש מאוד.

בתקווה לעוד שיתופי פעולה מרוממים.

חברי קהילת גברעם.

שיר לכבודו של הסתיו

רוח סתיו - אריק איינשטיין

מילים: יחיאל מוהר

לחן: יוחנן זראי

אל תתבייש, היה עצוב.
אל תצטער, אם תצטער:
זאת היא עונה כזאת, חבוב,
זה רק הסתיו וזה עובר.

לך ערירי בליל העיר,
הבט לרום, חפש כוכב,
מותר, מותר גם לצעיר
להיות טיפה זקן בסתיו.

זה הסתיו עם הענן
ועם הרוח המייבב,
ואם אתה סתם ציניקן
בכל זאת זה צובט בלב.

הנה באווירה כזאת
לנערה שוב אין אומרים:

"הי, בובה, מותק, בואי לרקוד" -
אלא: "הביטי, ליל סתוים..."

אתה צוחק: "שטויות, שטויות".
מן התרגשות, "הו, מה פתאום..."
אז למה זר סיתוניות
שלחת לילדה שלשום?

זה הסתיו עם הענן...

דמעה, אל תתאדם, חבר,
היא לא תגרום שום נזקים.
תאמר: "זה גשם לא יותר",
אבל הן שנינו זאת יודעים.

זה הסתיו עם הענן...

תחנות בחייו של מורדו לוי ז"ל – במלאת 30 לפטירתו

מורדו נולד בשנת 1921 בעיירה דופניצה בדרום מזרח בולגריה. בשנת 1924 כשמורדו היה בן שלוש עלתה משפחתו ארצה והשתקעה בחיפה. שלוש שנים לאחר מכן, עברה המשפחה למושב כפר-ברוך בעמק יזרעאל והייתה בין המתיישבים הראשונים במושב.

בשנת 1929 החליטה המשפחה לחזור לבולגריה ולהשתקע בעיר סופיה. הגעוגים והזיכרונות מהארץ לא הרפו בילד הארצישראלי והוא החליט שיחזור לארץ כשיגדל. כדי להגשים את חלומותיו, הצטרף לקן השומר הצעיר בסופיה בהיותו בן 14. שנה לאחר מכן היה כבר מורדו בין החניכים שנשאו על עצמם את עול הפעילויות בקן לאחר שבוגריו עלו ארצה.

את מסעו לארץ במסגרת העלייה הבלתי ליגאלית, התחיל בוארנה באניית מעפילים קטנה וצפופה. כשהגיעו המעפילים לחוף חיפה, הופנתה האנייה לחוף "מזרעה" שם הם שוכנו במחנה שבויים שהוקם עבור השבויים האיטלקיים. לאחר חצי שנה הועבר מורדו עם שאר חבריו למחנה המעפילים בעתלית ושם שהו כשנה.

ב - 1942, הצטרף מורדו לקבוצ מסילות. החיים במסילות היו קשים. ב-1944 עבר עם הגרעין שלו לקבוצ עברון שם עבד בגן הירק, בבית חרושת "נעמן" וגם עבר אימונים במסגרת ה"פל"ם".

בשנת 1946 הגיעה לארץ מבולגריה חברתו, והם נישאו. הזוג הצעיר החליט לעבור להתגורר בקבוצ חצור כדי להיות קרובים להורים של האישה. באותה שנה נולד בנם הבכור שנפטר עוד בהיותו תינוק ולאחריו נולדו שתי בנות: דליה ונעמי. לאחר פרידתם, מורדו עבר לקבוצ דליה שם התחתן עם טובה וחי איתה במשך 17 שנים עד שהיא נפטרה ממחלה קשה. בדליה עבד מורדו בנגריה, במסגריה ושימש זמן רב כחצרן בתי ילדים.

אחרי מותה של טובה, הכיר מורדו את חברתנו חיה גל והוא חי איתה ביד מרדכי במשך 25 שנים.

למורדו, איש העבודה הצנוע, מספר המצאות בתחום ענף הפרדסנות בו עבד 25 שנים, שהוכרו ע"י מדריכים ארציים:

- רצועת עור שמחוברת ליד ושומרת שהמקטפה לא תחליק ותיפול לארץ.
  - מוט ריסוס עם שלוש דיזות שמאפשר לרסס את גזע העץ מכל צדדיו.
  - שכלול המזלג שהעמיס ופרק מכלים.
  - שכלול מוטות הריסוס של העשבים מתחת לעצים.
- לעיתים, נגנבו הרעיונות שהומצאו ע"י מורדו ונרשמו על אנשים אחרים.

מורדו העיד על עצמו: " לא מעט מדריכים הרעיפו עלי קומפלימנטים ואמרו: "תשימו לב לבחור הזה, הוא יכול להגיע רחוק". רחוק לא הגעתי כי לא היה לי ראש מתמטי. הסתפקתי בקטנות. לא מעט חברים מענפים שונים פנו אלי לעזרה בפתרון בעיות טכניות ותמיד נחלצתי לעזרה בשמחה."

מורדו עבד שנים רבות בחצרנות בתי הילדים. הוא שינה את נוף הבתים והחצרות ודאג תמיד לניקיון ולאסתטיקה.

בראש השנה תשמ"א ברך מורדו את צוות המטפלות במילים הללו:

"כאבר כאצט יחיד במצרכתי, נתבקשתי לברק אתכן, הנשים, המטפלות, מן הסתם אנו צובדים יחד כבר שנים רבות. בתחילה באתי בחשדנות מסוימת כי הולכהרתי צ"י חצרותי אחרים מפני - הצט המוצר של המטפלות. צט הלאן רכשתי ארון ונדמה צט אתן כלפי. נכון שלפצמית יש בינינו חיילוקי דעות שגצו אולי מחוסר יד צ או שיקוף מוטצה, אק למדנו יחד שהרוב קובצ. חשוב לי להאיד, כי מצולמ לא ניצלתי את מצמדי לרצה כלפיכן ותמיד נהאיתי באישה שוויונית. כולנו צוסקים בחינוק ואנו כרואים בשדה הילדים. לכיתי לחוש את ההתפרצות הספונטאנית של ראשי אהבה והצרכה שלכן כלפי, במסיבת ההפתצה ביום הולדתתי ה - 80. צבורי זה לא דבר של מה בכך. חברותי לצנץ, את הצשייה שלי כלפיכן אני צושה מתוק הצרכה והצרכה לצבורדתכן החינוכית. אני מאחל לצצמיתו שנה טובה ושיפור מתמיד."

יהי זכרו ברוך!

שבת שלום לכל בית יד מרדכי!